



## előhívás a tengerekből

árapály  
figyelnek a fák  
késő lesz  
minden az cső  
egy csapásra vár  
keresnek egy helyet  
szinte üres helyek  
szinte helyes célok  
amik elástáznak  
kietlen földet fog  
érezni  
az égak közt az ami  
kialakul  
ha lesz áll  
földet fog  
landol az időszámítás  
megvált mindentől  
ami idegen volt  
két állat  
átmenet  
árapály  
útmenti menekülés  
eltűnések fákbán  
a fákbán  
azokba ami kialakul  
és kinéz  
mert valaha nem volt más  
más ami bezárt  
hat nap egy nap  
szemügyre vétel  
hivnak a tengerekből  
első lépés  
előhívás a tengerekből  
előhívás

## egy fényes város főutcáján

mindenkit sodor a fény a nyár  
bárkit  
egy szó nem esik  
széles utakon

kiérni ebből a valótlán sétából  
se vége se hossza  
erőtlenül terülő testek repülnek  
szénfekete térbe

mi történt veled  
földből nőttél ki  
mint arcodon az üres döbbenet

aki magával ragad  
az elveszti a szót  
és eltörpül az idő mellett  
az idő elröpül  
és erőttlenül terül el  
a testek útján  
amin sodortatnak szótlán  
mint egy fényes város  
nyári főutcáján  
mint a romlott húsok  
és mint bombázás előtt

egy öregasszony kiül  
két öregasszony kiül  
beteg macskák másznak  
hatalmas fákra

a fák hatalmasak  
csúcsuk leng a szélben  
egy mocskos éj után  
táncolnak az égen

és a tömeg kiér  
széles utakról  
egy szó nem esik        semmi  
a fény a nyár bedől  
beomlik az este

szénfekete fák és kék ég  
félíg szabad vagyok  
ahogy nő az este